

PASTERSKIE WEZWANIE PAWŁA

Tekst biblijny: Ga 4,12

Cel lekcji:

Poznanie: Opisanie tego, jak list Pawła do Galatów przechodzi od biblijnych argumentów do argumentów opartych na osobistym wezwaniu.

Odczucie: Docenienie emocjonalnego wezwania, jakie Paweł skierował jako pastor, dzieląc się swoją troską i przypominając Galatom o ich wspólnym doświadczeniu.

Działanie: Postanowienie, by korzystać nie tylko ze zrozumienia spraw duchowych posiadane przez przywódców, ale także z ich ludzkiej miłości i troski oraz wspierania ich w zamian.

Plan nauczania

I. Poznanie: Podwójne wezwanie.

A. Dlaczego Paweł oparł swoje wezwanie nie tylko na argumentach teologicznych, ale także na argumentach osobistych?

B. Dlaczego dzielenie się pastorską troską miało pomóc Galatom uświadomić sobie powagę kryzysu, w jakim się znaleźli?

II. Odczucie: Pastorska troska.

A. Jak odwołanie się do wspólnej przeszłości pomogło Pawłowi przywołać wspomnienie pierwszych ważnych lekcji?

B. Dlaczego argumentacja, prośby i wezwania Pawła budziły serdeczne ożywienie więzy i intelektualne pojmowanie prawdy?

C. Jak Paweł przeciwstawiał swoją serdeczną troskę o dobro Kościoła pragnieniu wywyższenia manifestowanemu przez fałszywych nauczycieli?

III. Działanie: Umiłowanie prawdy, nawet tej niewygodnej.

A. Jak możemy być otwarci na lekcje ganiące nas i karcące, jak również te, które nas podnoszą na duchu i budują?

B. Jak my, podobnie jak Paweł, możemy korzystać z więzy jako platformy dzielenia się prawdą, nawet jeśli jest ona niewygodna?

C. Jak możemy wspierać tych, którzy przyczynili się do naszego duchowego „narodzenia”?

Podsumowanie: Po mocnym duchowym argumentacie Paweł skierował do Galatów emocjonalne wezwanie, by trwali w ewangelii łaski.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Ewangelia, którą głosimy, powinna być ewangelią, którą żyjemy. Nie ma nic tak wielkiej siły przebicia jak chrześcijanin prawdziwie miłujący Jezusa Chrystusa i działający dla zbawienia upadłych ludzi.

Tylko dla nauczyciela: Omów rzeczywistość społeczną, w której obecnie znajduje się większość świata - rzeczywistość w której słowa i czyny rzadko idą w parze, by dawać wyraźny obraz tego, kim naprawdę są ludzie.

Wielu jest takich, którzy mówią, ale nie czynią. Wystarczy włączyć radio, obejrzeć telewizję czy posurfować po Internecie, by natknąć się na mnóstwo gadających głów, które wygłaszają opinie o aktualnych wydarzeniach. Analitycy finansowi uważają, że mają kwalifikacje do oceniania systemu edukacyjnego. Politycy twierdzą jedno przed wyborami, a co innego po wyborach, a jednocześnie przyjmują korzyści finansowe od nieformalnych grup interesów.

Są także ludzie psychicznie niezrównoważeni, którzy uderzają w tony nacjonalistyczne, wypływając słowa i slogany obliczone na wzbudzanie nienawiści, pozyskiwanie widowni i wypełnianie własnych kieszeni. Świat zalewa powódź bezsensownej gadaniny - ludzie nie mający nic do powiedzenia nie przestają mówić.

Jak dowódca wojskowy wysyłający myśliwce na teren wroga, Bóg wrzuca chrześcijan w to morze gadaniny, by żyli ewangelią i mówili o ewangelii. W ten sposób Bóg objawia swoją miłość do upadłej ludzkości.

Do przemyślenia: Poproś uczestników lekcji o wymienienie „wielkich mówców”, którzy dominują w mediach. Co sprawia, że pojawiają się często w programach informacyjnych i publicystycznych? Dlaczego są popularni? Czy ich przesłanie jest pozytywne, czy negatywne? Czy żyją zgodnie z tym, co głoszą?

Etap 2 - Badanie

Komentarz biblijny

Tylko dla nauczyciela: Studiując lekcję tego tygodnia uczestnicy przyjrzą się bliżej osobistemu posłuszeństwu Pawła wobec Boga, jak również jego gotowości poświęcenia się po to, by Chrystus został ukształtowany w wierzących, oraz jego emocjonalnemu pragnieniu przywiedzenia ich do tego, by wybrali Chrystusa. Serdeczna życzliwość Pawła dla zgubionych ludzi jest pozytywnie inspirująca.

I. Docieranie do serc przez żywą wiarę (przeczytaj 1 Kor 9,19-23; Dz 14,1-26; Ga 4,12).

Wtorkowa część lekcji kieruje naszą uwagę na jeden z najważniejszych aspektów dziełnia się prawdą, a mianowicie kontekstualizację głoszenia prawdy ludziom, aby najskuteczniej docierać do ich serc. Paweł rozumiał tę kwestię, a więc napisał: „Stałem się wszystkim dla wszystkich, żeby w ogóle ocalić przynajmniej niektórych” (1 Kor 9,22).

Pomimo szlachetnego pragnienia prowadzenia ludzi do Jezusa Paweł nie podchodził do tego zadania lekkomyślnie, zwłaszcza jeśli chodzi o jego zrozumienie praw Bożego i prawnego kodeksu cywilnego. Nie bez powodu Paweł ściśle trzymał się osobistego kodeksu postępowania, starając się być bez zarzutu. Gdy Paweł i Barnaba pełnili służbę w Ikonium, z niemalym

powodzeniem, „ci Żydzi, którzy nie uwierzyli, podburzali i źle usposobili pogan wobec braci” (Dz 14,2). Tłum w mieście podzielił się - „jedni byli z Żydami, a drudzy z apostołami” (w. 4).

Apostoł Paweł nie mógł sobie pozwolić na lekkomyślność w sposobie życia zgodnym z jego wiarą. Z jednej strony jego wrogowie starannie mu się przyglądali, ale ponadto i przede wszystkim Paweł pragnął się podobać Bogu.

Do przemyślenia: Poproś jednego z uczestników lekcji o odczytanie Łk 15,1-10. Zwróć uwagę na fakt, że Jezus spotykał się z ostrymi atakami, gdy starał się czynić dobro dla zmarginalizowanych ludzi w społeczeństwie. Zadaj pytanie: W jaki sposób kontekstualizacja głoszenia ewangelii w wydaniu Pawła była odzwierciedleniem metody działania Chrystusa? W jaki sposób różniła się od niej?

II. Wszelkimi sposobami (przeczytaj Ga 4,19; J 3,3; Kol 1,27).

Paweł posłużył się metaforą rodzenia, by wskazać, że przeszedł niejako ból rodzenia, aby przyprowadzić Galatów do Boga. Jednak skoro rozważali powrót do legalistycznej formy religii, proces ich „rodzenia” musiał się rozpocząć na nowo. Paweł niewątpliwie nawiązywał do słów Jezusa wypowiedzianych do Nikodema (zob. J 3).

Apostoł wytrwale dążył do ewangelizacji Galatów, gdyż pragnął, by Chrystus został w pełni w nich ukształtowany i panował w ich sercach (Ga 2,20). Jak zaznaczono w środkowej części lekcji, Paweł realizował to zadanie pomimo osobistej choroby. W *Liście do Kolosan* ponownie użył języka i metafory macierzyństwa, by wyjaśnić, że Chrystus ukształtowany w nas jest dla ludzkości jedyną „nadzieją chwały” (Kol 1,27).

Do przemyślenia: Podczas lekcji rozważcie koncepcję chrześcijańskiego rozwoju. Co dzieje się w życiu chrześcijanina, gdy Chrystus jest kształtowany w nim? Co się zmienia? Co pozostaje bez zmian? Dlaczego Paweł tak bardzo pragnął pomóc Galatom w osiągnięciu głębokiej i trwałej wiary w Jezusa Chrystusa jako jedynego Zbawiciela? Co zmieniło się w życiu Pawła, gdy Chrystus został „zrodzony” w jego sercu? Jak ta zmiana w jego życiu oraz wolność, jaka wraz z nią nastąpiła, motywowały Pawła do prowadzenia innych do podobnego doświadczenia?

III. Dotrzymanie umowy (przeczytaj Ga 4,16; 2 Kor 1—2).

Emocjonalne wezwania są jedną z wyróżniających cech apostoła Pawła. W czasach, gdy wielu kaznodziejów ewangelii obawia się kierować wezwania do słuchaczy kazań, bezpośrednio wezwania Pawła wydają się nazbyt odważne. Owszem, na emocjach można grać jak na instrumencie, a wielu przywódców religijnych tę sztukę, ale Paweł nie był w tym nieszczerzy.

W Ga 4,16 Paweł, szczerzy przyjaciel galackich chrześcijan, ryzykował tę przyjaźń, starając się pomóc im „ujrzeć” Chrystusa pomimo mroku legalizmu, jaki ich spowił. We fragmencie studiowanym dzisiaj kieruje do nich pytanie: „Czy stałem się nieprzyjacielem waszym dlatego, że wam prawdę mówię?”.

Wezwanie Pawła skierowane do zboru w Koryncie w 2 Kor 1—2 jest jeszcze mocniejsze. Gdy zakwestionowano jego kaznodziejski autorytet, Paweł napisał: „Albowiem pisałem do was z głębi utrapienia i zboląłego serca, wśród wielu łez, nie abyście zostali zasmuceni, lecz abyście poznali nader obfitą miłość, jaką żywię dla was” (2 Kor 2,4).

Miłość Pawła do ludzi, których pragnął przyprowadzić do Chrystusa przyświecała jego wezwaniom i czyniła je skutecznymi.

Do przemyślenia: Dlaczego niektórzy chrześcijanie obawiają się zaangażować „sercem” w przekazywanie prawdy innym ludziom? W niektórych kulturach ludzie przejawiają większą

emocjonalną rezerwę niż w innych. Jaką rolę powinny odgrywać normy kulturowe w tym, jak wzywamy ludzi, by przyszli do Chrystusa?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Zachęć uczestników lekcji, by odpowiedzieli na poniższe pytania do osobistego przemyślenia. Daj czas tym, którzy chcą podzielić się swoimi odpowiedziami.

Pytania do przemyślenia

1. W jaki sposób przyjąłeś Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela? Czy stało się to dzięki wsparciu przyjaciela, wspianemu kazaniu, które cię przekonało, a może wezwaniu, któremu nie mogłeś się oprzeć? Co zwróciło twoją uwagę i sprawiło, że postanowiłeś powierzyć swój los Jezusowi?

2. Paweł często spotykał się z odrzuceniem, gdy starał się pozyskiwać ludzi dla Chrystusa. Czy lęk przed odrzuceniem powstrzymuje cię od dzielenia się wiarą? Jak zamierzasz pokonać ten lęk?

Pytanie do zastosowania: W 2 Kor 5,20 czytamy: „W miejsce Chrystusa poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa prosimy: Pojednajcie się z Bogiem”. Jakie twoje szczególne dary i talenty mogą zostać użyte przez Boga, by docierać do innych ludzi?

Pytania do ewangelizacji

1. To oczywiste, iż chór sprzecznych głosów wprowadzał zamieszanie w umysły chrześcijan w Galacji. Gdyby tak nie było, Paweł nie zadawałby sobie tyle trudu, by wyjaśnić znaczenie prawa i to, jak uzupełnia ono wiarę w Jezusa Chrystusa. Jakie wyzwania dzisiaj niesie ze sobą informacyjne zamieszanie dla tych, którzy pragną głosić ewangelię Chrystusa?

2. Jak możemy znaleźć właściwą równowagę między budowaniem więzi z tymi, których pragniemy uratować, a mówieniem im prawdy? Jaką rolę odgrywa w tym Duch Święty?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Rozdaj kartki uczestnikom lekcji i poproś, by napisali jedno lub dwa zdania o tym, jakie wezwanie powinniśmy skierować do osób wymienionych w poniższych punktach.

1. Bezdolny mężczyzna, który często bywa nietrzeźwy, przychodzi do twojego zboru co sobotę, licząc na ciepły posiłek. Niektórzy wyznawcy dają mu też pieniądze. Nigdy nie przychodzi na nabożeństwa. Jak zbór powinien odnieść się do niego?

2. Młoda kobieta od jakiegoś czasu uczęszcza do waszego zboru. Uważnie słucha lekcji szkoły sobotniej i kazań. Kupiła nawet *Biblię*, by studiować osobiście wersety podawane przez pastora. Wszyscy zastanawiacie się, kiedy odda serce Jezusowi i zostanie ochrzczona, ale wasz pastor rzadko wzywa ludzi do chrztu, a kiedy to robi, zachowuje się nieśmiało i niepewnie. Jak możecie pomóc tej młodej kobiecie podjąć decyzję przyjęcia Jezusa?

3. Twoja bliska przyjaciółka od lat oszukuje na podatkach. Korzysta z luk prawnych, by oszczędzić pieniądze, ale nierzadko przekracza prawo. Czasami żartuje z tego rozmawiając z tobą i usprawiedliwia swoje postępowanie, mówiąc: „To przecież moje pieniądze. Rząd tylko je zmarnuje”. Jak możesz pomóc jej zrozumieć, że jej postępowanie jest niewłaściwe? Czy posłużył się odpowiedzialnością wobec Boga, czy raczej zaapelujesz do niej z perspektywy prawa, które łamie? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

